

J.M. Darhower

«Ser el primero en hacer algo requiere valor».

El mirador

El temps a Riba-roja s'ha acabat

Hem estat deu anys a cuinar la inversió més gran que es durà a terme al municipi des de la construcció de la hidroelèctrica als anys 60

Si alguna cosa vol la Ribera, és que la seva classe política debati un model comarcal per al futur postnuclear

ANTONIO SUÁREZ FRANQUET
Alcalde de Riba-roja d'Ebre

El temps s'acaba! Els grans projectes requereixen el seu temps com la bona cuina. I hem estat deu anys a cuinar la inversió més gran que es durà a terme a Riba-roja d'Ebre des de la construcció de la central hidroelèctrica als anys seixanta. Projecte, el de llavors, que va transformar la nostra vila configurant amb l'Electroquímica de Flix i la posterior posada en marxa dels reactors nuclears el paradigma industrial d'una Ribera Nord que esgota els seus últims dies. Un paradigma, que cal readaptar, i al qual molts no volem renunciar.

El temps s'acaba! La pèrdua de població a la comarca i a les Terres de l'Ebre, una indústria nuclear destinada al tancament encara sense alternativa, una electroquímica agonitzant, un sector agrícola que afronta greus problemes per causes múltiples... i, després de tant temps, cap altra opció. I ara el futur de tota una comarca només perilla per la construcció d'un centre de valorització i un dipòsit de residus a Riba-roja d'Ebre?

El temps s'acaba! Comunicàvem des del nostre Ajuntament a tots els veïns a finals de desembre la inversió. El 30 de desembre els alcaldes, coneixedors del tema de fa anys, s'esquinçaven les vestidures a la Torre. Un 4 de gener el conseller Calvet es comprometia a escoltar la comarca -el temps passava-; compromís complert un 14 de febrer en un Consell d'Alcaldes -el temps passava-; el 12 de març es reunia una comissió jurídica Consell-Departament -el temps passava-; per acabar un 20 de març anunciant que les tramitacions ambiental, urbanística i municipal del projecte han estat ben fetes. El temps passa i els riberenques ja no esperen miracles, però miraculosament apareixia un informe de la CHE que sembla que obligava a la revisió ambiental del projecte de Riba-roja.

El temps s'acaba! Després de divuit anys de la manifestació d'ENRON a Móra la Nova, queda clar que si alguna cosa vol la comarca de la Ribera és que la seva classe política deixi de perdre el temps i es posi a debatre i consensuar definitivament un model comarcal

per al futur postnuclear. Un model on poden tenir cabuda tots els sectors: agrari, industrial i turístic, i per què no? També el de l'economia circular, una de les línies estratègiques de la Unió Europea ja avui. I aquí és on encaixa el projecte de Riba-roja, un projecte que s'associa a una segona inversió d'alt valor afegit que arribarà a generar més de 40 llocs de treball en un poble que ha perdut 200 habitants des de 2013 i on el 2019 serà el primer any amb cap naixement. Senzillament volem un futur vivint i treballant a la nostra comarca amb dignitat. El que em mou com alcalde és senzillament això i crec que aquí podem coincidir tots... la resta és perdre el temps.

I el temps s'acaba! Traguem-ne una lectura en positiu: de tot ple-

gat ara s'ha encetat un debat sobre la necessitat d'un model comarcal de futur on hi hem de tenir cabuda tots. Proposo partir de l'acord del ple del Consell Comarcal de la Ribera d'Ebre del 31 de març de 2011, que aleshores incloïa el sector industrial, i que va comptar amb el suport de tots els grups polítics comarcals. En clau local, des de l'Ajuntament serem conseqüents amb les decisions preses durant anys. L'alcalde ha complert amb el compromís a la comarca de no prendre decisions precipitades però, davant dels que només deixen passar el temps, l'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre complirà amb el seu deure de garantir un futur per als seus ciutadans.

Riberencs i riberenques, el temps a Riba-roja s'ha acabat!

